

get og vil stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling.

Pinholt: Hvis Ændringsforslaget om at begrænse Lovens Varighed til et Aar vedtages, har Lovforslaget undergaaet en saadan Ændring, at vi fra vor Side vil kunne stemme for det. Men jeg vil tilføje den Bemærkning, at heri maa ikke ses nogen som helst Antydning af, at vi derfor kunde tænke os, at Hartkornsskatterne bliver paa- lagt Grundejendom som en Gammelskat eller en uafløselig Grundbyrde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *et Flertal* (Udvalget undtagen Fibiger og Grathwohl) (se Tillæg B. Sp. 108), vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3871) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at de tre nu behandlede Sager vil komme til tredje Behandling paa et senere Møde i Dag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker.

Forhandlingerne genoptoges.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker mit Partis Ordfører Fru Helga Larsen og det radikale Venstres Ordfører Hr. A. M. Hansen for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget, og jeg beklager, at de to Ordførere for Venstre og for det konservative Folkeparti ikke har kunnet tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Kragh var meget kritisk i sin Bedømmelse af Lovforslaget, om end han ikke helt afviste Forhandlinger derom, og det ærede Medlem Hr. Parkov, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, sluttede sig tætpå ad det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Kragh forfægtede. Jeg haaber imidlertid, at det skal blive muligt gennem Udvalgsarbejdet — jeg forudsætter, at Lovforslaget henvises til et Udvalg — at naa til en Forstaaelse, saaledes at den gældende Lov kan blive ændret i Retning af at give Enkers Børn en Under-

støttelse i de Tilfælde, hvor det er rimeligt, og at ogsaa Enkemænds Børn kan komme i Betragtning med Hensyn til at faa Understøttelse i de Tilfælde, hvor der mangler den fornødne økonomiske Evne til at holde Hjemmet oppe paa forsvarlig Maade.

Der er gjort den Indvending mod Lovforslaget, at det vil blive meget kostbart at føre dets Bestemmelser ud i Livet, og jeg skal indrømme, at det er et betydeligt Beløb, der her er Tale om at give til Understøttelser, i Forhold til, hvad der efter den gældende Lov hidtil er givet. Der er hidtil udbetalt 2,6 Mill. Kr. i Understøttelse, medens der efter det foreliggende Lovforslag vil komme en Udgift paa 9 Mill. Kr., altsaa en Forhøjelse paa 6,4 Mill. Kr. Men jeg vil bede ærede Medlemmer, der stiller sig kritisk overfor denne Forhøjelse, erindre, at der efter Lovforslaget kun er Tale om at hjælpe Børn, der paa Grund af særlige Vanskeligheder i Hjemmene trænger dertil. Det er jo Enkers og Enkemænds Børn, der er Tale om at hjælpe, fordi deres Forhold i Hjemmet er blevet forandret derved, at enten deres Moder eller deres Fader er død, og den tilbagelevende ikke er i Stand til paa forsvarlig Maade at holde Hjemmet oppe. Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at i tidligere Tid var man ikke saa vidtgaende i sine Fordringer, heller ikke fra Socialdemokratiets Side, og det ærede Medlem henviste til, at afdøde Folketingsmand P. Knudsen indtog det Standpunkt i Forsvaret for det Lovforslag, der den Gang forelaa til Behandling, at naar man hjalp den ugifte Kvinde med at forsørge hendes Børn, paa lagde rette vedkommende at hjælpe til hendes Børns Underhold, var det ganske uforsvarligt at lade Enken sidde tilbage uden at hjælpe i saadanne Tilfælde, hvor hun virkelig ikke selv var i Stand til paa forsvarlig Maade at skaffe det fornødne til sine Børns Underhold. Dette er i og for sig rigtigt nok, men det kan jo ikke forhindre os i at gaa videre med Hensyn til, hvad man vil gøre for at hjælpe Børn, der er kommet i en særlig vanskelig Situation. Gaar man endnu længere tilbage i Tiden end til P. Knudsens Dage, vil man meget hurtigt se, at da var dersaaere ringe Forstaaelse af denne Sag, da lod man i det væsentlige Folk hjælpe sig selv ud fra den Betragtning, at de, der ikke kunde klare sig i Kampen for Tilværelsen, enten maatte henvises til det offentlige, til Fattigvæsenet, eller maatte gaa til Grunde. Men man kan ikke ustraffet lade Børn gaa til Grunde. Et Samfund kan ikke ustraffet se ligeegyldigt paa, om Børn vanrøgtes og opdrages under uforsvarlige